

ادامه ی تقسیمات کلمات :

یک کلمه ممکن است هم صحیح باشد هم مهموز؛ مانند : **أَمَرَ**، **سَأَلَ**.

یا هم صحیح باشد و هم مضاعف؛ مانند : **مَدَّ**، **دَدَنَ**.

همچنین کلمه می تواند هم معتل باشد و هم مهموز؛ مانند : **يَيْسَرٌ** و **أَبَى**.

یا هم معتل باشد و هم مضاعف؛ مانند : **حَيٌّ** و **وَدَّ**.

و نیز کلمه می تواند هم مهموز باشد و هم مضاعف؛ مانند : **أَنَّ** (= ناله کرد)، **أَزَّ** (= جوشید)، و اما کلمه ی سالم

همیشه صحیح است.

توجه :

حرف عله را اگر ساکن باشد، حرف **لین** نامند؛ مانند : **قَوْلٌ**، **بَيْعٌ**، **دَارٌ**، **أَمِيرٌ**. و حرف **لین** را اگر حرکت ما قبلش با

آن مناسب باشد، حرف **مَدَّ** نیز می نامند؛ مانند : **دَارٌ**، **أَمِيرٌ**^۱.

حرکت مناسب با واو، **ضَمَّهُ** است و مناسب با یاء، **كسره** و مناسب با الف، **فتحه**. بنا بر این الف همیشه حرف مدّ

است زیرا خود ساکن است و تا ما قبلش مفتوح نباشد قابل تلفظ نیست.

^۱ - شرح رضی ج ۱ ص ۲۰۵. النحوالوافی ج ۴ ص ۶۹۹.